

แนวทางการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในโรงเรียนขยายโอกาส
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1*
GUIDELINES FOR THE MANAGEMENT OF EMERGING THREATS IN
OPPORTUNITY EXPANSION SCHOOLS UNDER PHITSANULOK
PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

ณัฐรยาน์ การกระสัง¹ และ เอี่ยมพร หลินเจริญ²

Nattaya Kankrasang¹ and Aumporn Lincharearn²

¹⁻²คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

¹⁻²Education Naresuan University, Thailand.

Corresponding Author's Email: nattayakan67@nu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้ เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในโรงเรียนขยายโอกาส มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็น และ 2) ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 มีวิธีการดำเนินการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็น กลุ่มตัวอย่างได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษา 40 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดัชนีความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI Modified) ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในโรงเรียนขยายโอกาส กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) ในภาพรวมสภาพปัจจุบันมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน s.d 0.68 ในภาพรวมสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด 4.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน s.d 0.34 ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นที่มีค่าดัชนีสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ ด้านภัยไซเบอร์ (PNI Modified = 0.20) ด้านความรุนแรง (0.19) และด้านยาเสพติด (0.18) ตามลำดับ 2) แนวทางการบริหารจัดการภัยคุกคามที่สำคัญ มีดังนี้ ด้านภัยไซเบอร์ ควรมุ่งพัฒนาทักษะการรู้เท่าทันสื่อของผู้เรียน พัฒนาศักยภาพครู และสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ปกครองเพื่อเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด ด้านความรุนแรง ควรเสริมสร้างทักษะชีวิตและการจัดการอารมณ์ จัดทำแผนเผชิญเหตุที่ชัดเจน และจัดสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัย ด้านยาเสพติด ควร

* Received 29 April 2026; Revised 9 May 2026; Accepted 12 July 2026

สร้างภูมิคุ้มกันผ่านการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ส่งเสริมความร่วมมือโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นช่องทางแจ้งเตือน และจัดระบบดูแลช่วยเหลือให้นักเรียนให้เข้มแข็ง

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ, ภัยคุกคามรูปแบบใหม่

Abstract

This research article aimed to study the guidelines for the management of emerging threats in Opportunity Expansion Schools under Phitsanulok Primary Educational Service Area Office 1. The objectives of the study were: 1) to examine the needs assessment, and 2) to study the guidelines for managing emerging threats in Opportunity Expansion Schools under Phitsanulok Primary Educational Service Area Office 1. The research methodology consisted of two phases. Phase 1 focused on studying the needs assessment. The sample group consisted of 40 school administrators selected through purposive sampling. The research instrument was a five-point rating scale questionnaire. The statistics used for data analysis were mean, standard deviation, and the Modified Priority Needs Index (PNI Modified). Phase 2 focused on studying the guidelines for the management of emerging threats in Opportunity Expansion Schools. The key informants consisted of three experts, and the data were analyzed using content analysis.

The findings revealed that: Overall, the current state was at a high level, with a mean score of 4.17 and a standard deviation (S.D.) of 0.68. Meanwhile, the desirable state was at the highest level, with a mean score of 4.88 and a standard deviation (S.D.) of 0.34. The three highest priority needs indices were cyber threats (PNI Modified = 0.20), violence (0.19), and drug-related threats (0.18), respectively. 2) The significant guidelines for managing emerging threats were as follows: regarding cyber threats, schools should focus on developing students' media literacy skills, enhancing teachers' competencies, and building collaborative networks with parents for close monitoring and prevention. Regarding violence, schools should strengthen students' life skills and emotional management, establish clear emergency response plans, and create a safe school environment. Regarding drug-related threats, schools should build students' immunity through moral and ethical development, promote cooperation through

the use of information technology as a communication and warning channel, and strengthen the student support and assistance system.

Keywords: Management, New Threat

บทนำ

การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในปัจจุบันให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียนควบคู่กับการเสริมสร้างความมั่นคงของมนุษย์ โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการปรับตัวและรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและภัยคุกคามในรูปแบบต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579 ได้กำหนดแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีภูมิคุ้มกันต่อภัยคุกคามที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตและสังคม เช่น ปัญหายาเสพติด ความรุนแรง อาชญากรรมไซเบอร์ ภัยพิบัติ และภาวะฉุกเฉินต่าง นอกจากนี้ นโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานยังมุ่งเน้นการสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษา และพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2564)

อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคโลกาภิวัตน์ได้ส่งผลให้เกิดภัยคุกคามรูปแบบใหม่ที่มีความซับซ้อนและหลากหลายมิติ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งล้วนส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศและคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยภัยคุกคามเหล่านี้ถูกนิยามว่าเป็นภัยคุกคามรูปแบบใหม่ (Non-Traditional Threats) ที่มีลักษณะเชื่อมโยงและขยายตัวอย่างรวดเร็ว (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2560) การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลให้โรงเรียนต้องเผชิญกับความท้าทายใหม่ ๆ ที่มากกว่าการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะปัญหาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของนักเรียนและสุขภาพทางจิตใจ จากข้อมูลของกรมสุขภาพจิตพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนมีแนวโน้มประสบปัญหาความเครียด ความวิตกกังวล และภาวะซึมเศร้าในระดับที่น่าเป็นห่วง ซึ่งอาจนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงหรือปัญหาความรุนแรงในสถานศึกษา (กรมสุขภาพจิต, 2563) นอกจากนี้ การพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลยังนำมาซึ่งภัยคุกคามทางไซเบอร์ เช่น การกลั่นแกล้งบนโลกออนไลน์ การละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล และการเข้าถึงเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อการเรียนรู้และพัฒนาการของผู้เรียน (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, 2565)

โรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ถือเป็นหน่วยงานสำคัญในการขยายโอกาสทางการศึกษาให้กับเด็กและเยาวชนในพื้นที่ แต่ในทางปฏิบัติยังพบข้อจำกัดด้านทรัพยากร บุคลากร และองค์ความรู้เฉพาะทางในการจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลและสุขภาพจิตของนักเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565) อีกทั้งความเหลื่อมล้ำทางดิจิทัลยังเป็นปัจจัยสำคัญที่

ก่อให้เกิดความเสี่ยงในการใช้เทคโนโลยีของผู้เรียน ซึ่งอาจนำไปสู่ปัญหาด้านความปลอดภัยในรูปแบบต่าง ๆ แม้ว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ได้กำหนดนโยบายและกลยุทธ์ในการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยการมุ่งเน้นระบบความปลอดภัยทุกรูปแบบ จากการดำเนินงานที่ผ่านมา พบว่าสถานศึกษายังคงขาดแนวทางปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับบริบทของตนเอง การดำเนินงานส่วนใหญ่ยังเป็นลักษณะการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ขาดการวางแผนเชิงรุกและการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเป็นระบบ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1, 2567)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว การศึกษาแนวทางการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในโรงเรียนขยายโอกาสจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อให้ได้แนวทางที่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา สามารถนำไปใช้ในการวางแผน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่การสร้างความปลอดภัยให้กับผู้เรียน และส่งเสริมคุณภาพการศึกษาได้อย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1
2. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1” เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงอธิบายแบบลำดับขั้น (Sequential Explanatory Design) ดำเนินการวิจัย 2 ขั้นตอน ได้แก่ การวิจัยเชิงปริมาณเพื่อศึกษาความต้องการจำเป็น และการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนขยายโอกาส ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 กลุ่มประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 40 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 จำนวน 40 คน ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.3 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการศึกษาแนวทางการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผู้บริหารการศึกษาหรือผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน ผู้บริหารกลุ่มงานในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 1 คน และ ผู้อำนวยการโรงเรียนที่มีประสบการณ์ด้านงานความปลอดภัยในสถานศึกษา จำนวน 1 คน

2.เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.1 แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในโรงเรียนขยายโอกาส ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านยาเสพติด ด้านความรุนแรง ด้านภัยไซเบอร์ ด้านอุบัติเหตุ ด้านภัยพิบัติทางธรรมชาติ และด้านโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ

2.2 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) ใช้สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในโรงเรียนขยายโอกาส โดยกำหนดประเด็นการสัมภาษณ์ตามผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการได้อย่างเหมาะสม

3.การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามการศึกษาแนวทางการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในโรงเรียนขยายโอกาส ได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาเอกสาร ความหมาย แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่

2. กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ประกอบด้วย 1. ยาเสพติด 2. ความรุนแรง 3. ภัยจากไซเบอร์ 4. อุบัติเหตุ 5. ภัยพิบัติทางธรรมชาติ 6. โรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ

3. กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4. สร้างแบบสอบถามฉบับร่างตามนิยามศัพท์เฉพาะแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาและปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

5. นำแบบสอบถามการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณาและความตรงเชิงเนื้อหาจำนวน 3 คน

6. นำผลค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน คำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่าเป็นข้อคำถามที่นำไปใช้ได้

7. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (try-out) ผู้บริหารสถานศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามด้วยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ผลปรากฏว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.97

8. นำผลการวิเคราะห์พิจารณาการปรับปรุงแก้ไขแล้วเสร็จแล้วจัดพิมพ์แบบสอบถามการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลต่อไป

4.การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ถึงผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 เพื่อขออนุญาตทำการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูล จากผู้บริหารในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1

4.2 นำหนังสือราชการจากมหาวิทยาลัยนเรศวรไปติดต่อขออนุญาต และประสานขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ในการตอบแบบสอบถามในระบบไปรษณีย์และในระบบออนไลน์ Google Forms

4.3 ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถาม ให้กลุ่มโรงเรียนทั้งหมด 40 ฉบับ ได้ฉบับที่สมบูรณ์กลับคืน 40 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 100

4.4 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น และใช้เป็นประเด็นในการสร้างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

4.5 ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในโรงเรียนขยายโอกาส

4.6 ผู้วิจัยบันทึกข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูล ก่อนนำไปวิเคราะห์เนื้อหาและสังเคราะห์ผลการวิจัยต่อไป

5.การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

5.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.3 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ โดยใช้ดัชนีความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (Modified Priority Needs Index : PNI Modified) เพื่อจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

5.4 วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอข้อมูลในลักษณะความเรียงเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

ผลการวิจัย

1.การศึกษาความต้องการจำเป็นการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าดัชนีความต้องการจำเป็นของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ในภาพรวม

ภัยคุกคามรูปแบบใหม่	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			ค่า PNI	ลำดับความต้องการจำเป็น
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล		
1. ด้านยาเสพติด	4.14	0.70	มาก	4.87	0.34	มาก	0.18	3
2. ด้านความรุนแรง	4.15	0.65	มาก	4.93	0.26	มาก	0.19	2
3. ด้านไซเบอร์	4.10	0.65	มาก	4.90	0.32	มาก	0.20	1

ภัยคุกคามรูปแบบใหม่	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			ค่า PNI	ลำดับความ ต้องการ จำเป็น
	$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล		
4. ด้านอุบัติเหตุ	4.23	0.65	มาก	4.88	0.37	มาก	0.16	4
5. ด้านภัยพิบัติทาง ธรรมชาติ	4.20	0.65	มาก	4.85	0.36	มาก	0.15	5
6. ด้านโรคอุบัติใหม่ และอุบัติซ้ำ	4.23	0.68	มาก	4.83	0.38	มาก	0.14	6
รวม	4.17	0.67	มาก	4.88	0.34	มาก	0.17	

จากตาราง 1 พบว่า ความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด โดยเรียงลำดับจากสูงไปต่ำ ได้แก่ ด้านไซเบอร์ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น(PNI Modified) = 0.20 ด้านความรุนแรง มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น(PNI Modified) = 0.19 ด้านยาเสพติด มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น(PNI Modified) = 0.18 ด้านอุบัติเหตุ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น(PNI Modified) = 0.16 ด้านภัยพิบัติทางธรรมชาติมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น(PNI Modified) = 0.15 และด้านโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น(PNI Modified) = 0.14 ตามลำดับ

2.การศึกษาแนวทางการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 จากค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด 3 ลำดับแรก ดังนี้

1.ด้านไซเบอร์

1. แนวทางการบริหารจัดการ ภัยไซเบอร์ในสถานศึกษา ควรมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการรู้เท่าทันสื่อและสามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างปลอดภัย โดยสถานศึกษาจัดอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพครูให้มีความรู้เกี่ยวกับรูปแบบภัยไซเบอร์ และสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับสถานการณ์จริง เช่น การวิเคราะห์ข่าวปลอม การคิดก่อนแชร์ และการจำลองสถานการณ์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจของนักเรียน

2. แนวทางด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยใช้ช่องทางสื่อสารที่รวดเร็ว เช่น มีแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อร่วมกันเฝ้าระวัง แจ้งเตือน และป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียน

3. แนวทางการจัดระบบบริหารจัดการ สถานศึกษาควรกำหนดมาตรการป้องกันภัยไซเบอร์อย่างชัดเจน เช่น การจัดตั้งช่องทางแจ้งเหตุ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง และ

การพัฒนาแกนนำนักเรียนให้มีบทบาทในการเฝ้าระวัง ซึ่งจะช่วยให้สามารถป้องกันและตอบสนองต่อปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ด้านภัยความรุนแรง

1. แนวทางการบริหารจัดการด้านความรุนแรง ควรดำเนินการอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการพัฒนาศักยภาพครูและนักเรียนให้มีทักษะชีวิต การจัดการอารมณ์ และการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ผ่านกิจกรรมโฮมรูม เน้นแนว และระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงและลดการเกิดความรุนแรงในสถานศึกษา

2. แนวทางด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ สถานศึกษาควรทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันกำหนดมาตรการ เฝ้าระวัง และแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่อง โดยมีการพัฒนาช่องทางการสื่อสารที่เข้าถึงได้ง่ายและรวดเร็ว เพื่อรองรับการแจ้งเหตุและการประสานงาน

3. แนวทางการจัดระบบบริหารจัดการ ควรมีการกำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจน ครอบคลุมทั้งการป้องกันและการแก้ไขปัญหา พร้อมทั้งจัดทำแผนเผชิญเหตุและการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้ปลอดภัย เช่น การดูแลจุดเสี่ยงและการสร้างบรรยากาศเชิงบวก เพื่อสนับสนุนความปลอดภัยของผู้เรียน

3. ภัยยาเสพติด

1. แนวทางการบริหารจัดการด้านยาเสพติด ควรมุ่งเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับนักเรียน โดยการพัฒนาศักยภาพผ่านกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และทักษะชีวิต เช่น การจำลองสถานการณ์ การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน และการบูรณาการในกิจกรรมโฮมรูมและเนชั่นแนล เพื่อให้นักเรียนสามารถตัดสินใจและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม

2. แนวทางด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ควรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการเชื่อมโยงระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน โดยพัฒนาเครือข่ายการสื่อสารผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อใช้ในการเผยแพร่ข้อมูลแจ้งเตือนและร่วมกันเฝ้าระวังปัญหาเสพติด

3. แนวทางการจัดระบบบริหารจัดการ สถานศึกษาควรจัดให้มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เข้มแข็ง มีการคัดกรองและติดตามนักเรียนกลุ่มเสี่ยงเป็นรายบุคคล พร้อมทั้งจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านการป้องกันยาเสพติด มีการกำกับ ติดตาม และประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

อภิปรายผล

1. จากการศึกษาความต้องการจำเป็นการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 พบว่า ความต้องการ

จำเป็นในการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด โดยเรียงลำดับจากสูงไปต่ำ ได้แก่ ด้าน ไซเบอร์ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น(PNI Modified) = 0.20 ด้านความรุนแรง มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น(PNI Modified) = 0.19 ด้านยาเสพติด มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น(PNI Modified) = 0.18 ด้านอุบัติเหตุ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น(PNI Modified) = 0.16 ด้านภัยพิบัติทางธรรมชาติมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น(PNI Modified) = 0.15 และด้านโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น(PNI Modified) = 0.14 ตามลำดับ

2. จากการศึกษาแนวทางการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด 3 ลำดับ เสนอแนวทางได้ดังนี้

2.1 ด้านภัยไซเบอร์ พบว่า การพัฒนาสมรรถนะครูสู่การเป็นโค้ช (Coaching) ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะให้ปรับบทบาทของครูจากผู้สอนเป็นการเป็น "โค้ช" ที่คอยให้คำปรึกษาและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เช่น การฝึกวิเคราะห์ข่าวปลอม (Fake News) และการสร้างทักษะ "คิดก่อนแชร์" ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชินดนัย ศิริสมฤทัย (2561) ที่ระบุว่า การรับรู้และทัศนคติมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความตั้งใจในการเกิดพฤติกรรมการกลั่นแกล้งบนโลกไซเบอร์ ด้วยระบบการเฝ้าระวังแบบมีส่วนร่วม การจัดตั้ง "แกนนำนักเรียน" และระบบ "เพื่อนเตือนเพื่อน" เพื่อสอดส่องพฤติกรรมเสี่ยงภายในกลุ่มเพื่อน ถือเป็นกลไกสำคัญในการป้องกันปัญหาเบื้องต้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรพงษ์ วิไล และ เสริมศิริ นิลดำ (2561) ที่พบว่าทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเล่นอินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรังแกกันผ่านโลกไซเบอร์อย่างมีนัยสำคัญ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือดิจิทัล การใช้แอปพลิเคชัน Line กลุ่มห้องเรียนเป็นช่องทางหลักในการสื่อสารระหว่างบ้านและโรงเรียน ช่วยให้การแจ้งเตือนภัยทำได้อย่างรวดเร็วและทันเหตุการณ์ สะท้อนถึงการประยุกต์ใช้หน้าที่ทางการบริหารด้านการประสานงาน (Coordinating) ตามแนวคิดของ กุลิกและเออร์วิค , 1937 (Gulick and Urwick) เพื่อสร้างระบบนิเวศความปลอดภัยที่เข้มแข็ง

2.2 ด้านภัยความรุนแรง พบว่า การสร้างภาคีเครือข่ายระดับพื้นที่สถานศึกษาควรทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานท้องถิ่น เพื่อร่วมกันวางแผนและแลกเปลี่ยนข้อมูลพฤติกรรมเสี่ยง สอดคล้องกับงานวิจัยของ บรุกแมน (Brugman, 2004) ที่เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนและบทบาทของผู้ปกครองในการรักษาความปลอดภัย การเตรียมความพร้อมผ่านแผนเผชิญเหตุ การจัดทำแผนและซักซ้อม "แผนเผชิญเหตุ" อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง เพื่อให้บุคลากรและนักเรียนมีความพร้อมในการระงับเหตุและช่วยเหลือเบื้องต้น แนวทางนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ แอนน์ (Anne, 2004) ที่ระบุว่า การฝึกซ้อมตามแผนจะช่วยเพิ่มความมั่นใจและศักยภาพในการรับมือสถานการณ์ฉุกเฉินได้ดียิ่งขึ้น การจัดการ

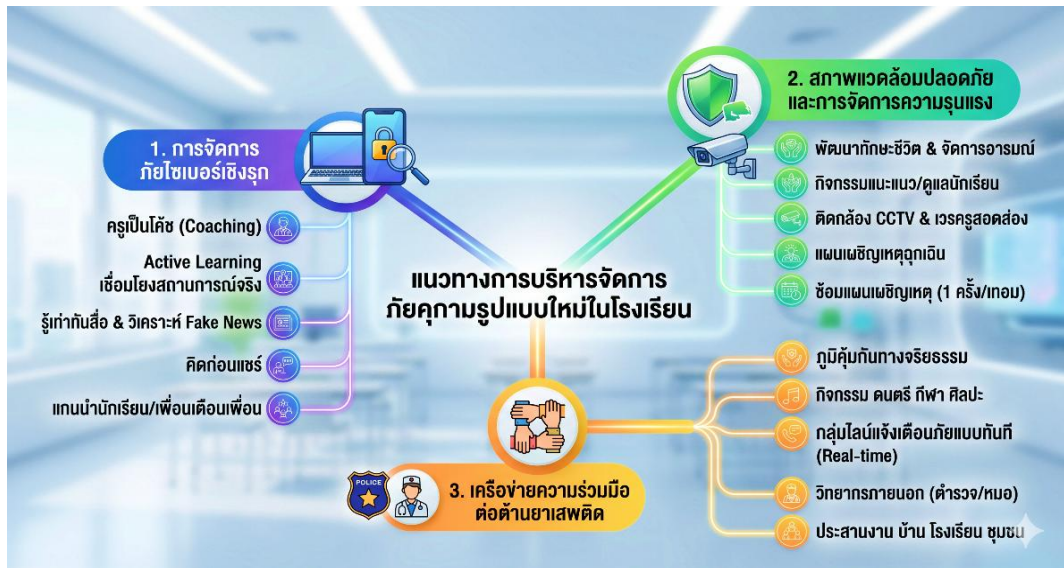
จุดเสี่ยงหรือพื้นที่เสี่ยงทางกายภาพ การติดตั้งกล้องวงจรปิดในพื้นที่เสี่ยงและจัดเวรครูสอดส่องดูแลอย่างเข้มงวด สอดคล้องกับนโยบาย Quick Win 7 วาระเร่งด่วน ของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยของผู้เรียนจากการกลั่นแกล้งรังแกและความรุนแรงทุกรูปแบบ

2.3 ภัยด้านยาเสพติด พบว่า การจัดกิจกรรมสร้างเสริมภูมิคุ้มกันและกิจกรรมทางเลือก กิจกรรมเชิงปฏิบัติการที่ให้นักเรียนมีส่วนร่วม เช่น การจำลองสถานการณ์เพื่อฝึกทักษะการปฏิเสธยาเสพติด และการส่งเสริมกิจกรรมดนตรี กีฬา หรือศิลปะ เพื่อเบี่ยงเบนความสนใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวนีย์ สุขทนารักษ์ (2546) ที่เสนอว่าควรจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และครูควรให้ความใกล้ชิดผ่านระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และการบริหารจัดการโดยอาศัยความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่มีความชำนาญ โดยการเชิญวิทยากรภายนอก เช่น ตำรวจหรือแพทย์ มาให้ความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์จริงเพื่อสร้างความตระหนักรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สโตเคลีย์ (Stokely, 1978) ที่ยืนยันว่าความสำเร็จสูงสุดในการป้องกันสารเสพติดเกิดจากการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและชุมชน และควรมีระบบติดตามและประเมินผล โดยการจัดตั้งคณะกรรมการเฝ้าระวังและรายงานพฤติกรรมผ่านระบบออนไลน์หรือไลน์กลุ่ม เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาได้ทันทีเมื่อพบสัญญาณความเสี่ยง สะท้อนถึงกระบวนการบริหารจัดการ (Management Functions) ในด้านการควบคุม (Controlling) และการรายงานผล (Reporting) เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยจากยาเสพติด

องค์ความรู้ใหม่

สรุปองค์ความรู้สำคัญจากการวิจัยเรื่องแนวทางการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในโรงเรียนขยายโอกาส โดยคัดกรองเนื้อหาออกเป็น 3 ด้านหลัก ได้แก่

1. การบริหารจัดการภัยไซเบอร์เชิงรุก (Proactive Cyber Threat Management)
2. การสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและการจัดการความรุนแรง (School Safety and Violence Prevention)
3. การบูรณาการเครือข่ายความร่วมมือเพื่อต่อต้านยาเสพติด (Integrated Collaborative Network for Drug Prevention) นำเสนอแนวทางได้ดังนี้

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยพบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในโรงเรียนขยายโอกาส สอดคล้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ซึ่งมีความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) ด้านไซเบอร์ 2) ด้านความรุนแรง และ 3) ด้านยาเสพติด การศึกษาแนวทางการบริหารจัดการภัยคุกคามประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านไซเบอร์พบว่า สถานศึกษาต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะรู้เท่าทันสื่อ พัฒนาศักยภาพครูให้สามารถจัดกิจกรรมเชื่อมโยงสถานการณ์จริง และสร้างเครือข่ายร่วมกับผู้ปกครองเพื่อเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยง ด้านความรุนแรงพบว่า ต้องพัฒนาทักษะชีวิต และการจัดการอารมณ์ให้ครูและนักเรียน มีการจัดทำแผนเผชิญเหตุพร้อมฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ และจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้ปลอดภัย ด้านยาเสพติดพบว่า มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันให้นักเรียนผ่านการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และทักษะชีวิต ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นช่องทางเชื่อมโยงเครือข่ายเพื่อเฝ้าระวัง และต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนให้มีความเข้มแข็ง

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.สถานศึกษาจัดทำแผนเผชิญเหตุ ที่ครอบคลุมภัยคุกคามทุกรูปแบบ โดยเฉพาะด้าน ภัย ไซเบอร์ ความรุนแรงและยาเสพติด และกำหนดให้มีการซักซ้อมแผนอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง เพื่อให้บุคลากรและนักเรียนมีความพร้อมในการระงับเหตุและช่วยเหลือเบื้องต้นได้

2.การสร้างภาคีเครือข่ายความร่วมมือระดับพื้นที่ ผู้บริหารสถานศึกษาควรใช้แนวทางการจัดตั้ง คณะทำงานหรือเครือข่ายความปลอดภัย ที่เชื่อมโยงระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง

ผู้นำชุมชน และหน่วยงานท้องถิ่น โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น แอปพลิเคชันไลน์ (Line) เป็นช่องทางหลักในการเฝ้าระวัง แจ้งเตือน และประสานความช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุภัยคุกคามได้อย่างทัน่วงที

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1.จากผลการวิจัย พบว่า ควรมีการนำแนวทางที่ค้นพบจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ไปพัฒนาเป็นรูปแบบการบริหารจัดการ หรือ คู่มือแนวทางการปฏิบัติงานที่มีความชัดเจนและเป็นระบบ

2.ควรขยายกลุ่มผู้ให้ข้อมูลไปยังกลุ่ม นักเรียนและผู้ปกครอง เพื่อศึกษาการรับรู้และความต้องการจำเป็นในมุมมองของผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง ซึ่งจะช่วยให้สถานศึกษาสามารถออกแบบมาตรการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างยั่งยืนยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต. (2563). รายงานการให้บริการสายด่วนสุขภาพจิต ช่วง 6 เดือนแรก
ปีงบประมาณ 2563. กระทรวงสาธารณสุข.
- กระทรวงศึกษาธิการ.(2564). คู่มือการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา.
กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). แนวทางการพัฒนาความปลอดภัยในสถานศึกษา.
กระทรวงศึกษาธิการ.
- ซินดนัย ศิริสมฤทัย. (2561). การรับรู้ ทักษะ และความตั้งใจในการเกิดพฤติกรรมการกลั่น
แกล้งบนโลกโซเชียล .ใน การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- วรพงษ์ วิไล และ เสริมศิริ นิลดำ. (2561). พฤติกรรมการรังแกกันผ่านโลกโซเชียลของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงราย. วารสารการสื่อสารและการจัดการ
- เสาวนีย์ สุขทนารักษ์. (2546). ปัญหาและแนวทางในการแก้ไขปัญหายาเสพติดของนักเรียนใน
โรงเรียนมัธยมศึกษา .ใน งานนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1. (2567). รายงานผลการดำเนินงาน
ประจำปี. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1.
- สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. (2565). รายงานสถานการณ์ภัยคุกคามทางไซ
เบอร์. สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.(2564).รายงานสถานภาพการศึกษาไทย.
กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2560). นโยบายและแผนความมั่นคงแห่งชาติ. สำนักนายกรัฐมนตรี.
- Brugman. (2004). (Research on community participation and parental roles in
security) .

- Anne, D. S. (2004). How prepared are our school for an emergency A survey of school emergency response plants. Dissertation Abstracts International, 65(1), 66.
- Gulick, L., & Urwick, L. (1937). The science of administration. Columbia University. Stokely. (1978). (Research on the effectiveness of drug prevention through school and community collaboration)